

ligere — Side 11 — der, hvor det ærede Medlem taler om en ung Pige ved Navn Veronika. Der siges det, at „Fru Bransholm om Aftenen, naar de andre gik op i deres Seng, tog hende ned til sig og talte med hende om at elske Jesus. Saa kyssede og klappede det store, mandhaftige, grove Kvindemenneske denne lille Pigeskønhed.“ „Veronika er et ualmindelig smukt Barn“, føjes der til. I en Artikel af 8. August — det er Pag. 12 i den trykte Bog — hedder det om Fru Bransholm: „Afrisningen forhindrede hende dog ikke fra at tage en af de kønneste af de risede unge Piger ned paa sit Værelse om Aftenen, hvor hun kyssede og klappede Barnet i Jesu Navn“. En af de kønneste Piger! Og i den samme Artikel hed det om en af Pigerne: „Mathilde siger, at de større Piger egentlig ikke havde Respekt for hende, thi de sigte, at hun ikke er rigtig Kvinde“.

Paa de Møder, som det ærede Medlem holdt, blev denne Sigtelse yderligere uddybet. Detteførte nu med sig, som de Herrer allesammen vide, at Fru Bransholm fandt sig nødsaget til at underkaste sig den for en Kvinde i Almindelighed og særlig for en Kvinde i den modne Alder af 50 Aar, ret betydelige Beskæmmelse at maatte lade sit Legeme undersøge og syne af en Læge. Hans Erklæring foreligger — pag. 185 i den trykte Bog — under 9. August 1907. Den ender med, at han siger: „Efter nøjagtig Undersøgelse skal jeg herved paa Tro og Love erklære, at Fru Edle Bransholm i kønslig Henseende er en normalt skabt Kvinde, og at hun ikke frembyder ringeste Tegn paa Hermaphrodisme“. Nu skulde jo almindelige Mennesker synes, at efter at denne Erklæring var bleven udstedt og offentliggjort, havde det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds kun haft eet at gøre, nemlig at gøre Fru Bransholm en eklatant Undskyldning for, at han paa dette Punkt i alt Fald havde gjort hende Uret. Men det var langt fra, at det ærede Medlem gjorde hende en saadan Undskyldning, og det er jo endnu langt fra, at det ærede Medlem er kommet saa langt, at han indser eller i alt Fald vil indrømme, at han paa dette Punkt skylder hende en Undskyldning. Det er saa langt fra, at det ærede Medlem endnu under sit Foredrag her i forrige Uge gentog og fastholdt sin Sigtelse. Det var den Stilling, det ærede Medlem tog allerede straks, da Lægeerklæringen var kommen frem for Offentligheden. Da kom der en Artikel i „Demokraten“ for Mandag den 12. Au-

gust, hvor det ærede Medlem taler om denne Undersøgelse, og derom siger det ærede Medlem: „De Herrer Medlemmer af Bestyrelsen for „Hebron“ have ladet det forblive derved, at man har ladet Fruen undersøge af en Læge, og denne har paa Tro og Love erklæret, at hun er Kvinde“. Og saa følger det ærede Medlem til, at en saadan Undersøgelse af Hjemmets Læge er ikke fyldestgørende. Det samme lod det ærede Medlem sig forstaa med i sine Udtalelser her i Tinget i forrige Uge. Det ærede Medlem holder altsaa saa fast ved sin Paastand om Fru Bransholms ubestemmelige Køn, efter at der foreligger en Lægeattest af en Læge, imod hvem der aldrig — det jeg ved af, og det ærede Medlem ved vel heller ikke — er kommet noget som helst ufordelagtigt frem. Efter at Lægen har afgivet denne Erklæring, siger det ærede Medlem altsaa, at denne Lægeerklæring behøver ikke at være sand, den kan være urigtig, for denne Læge er Læge ovre paa Hjemmet. Det er til Forandring en Beskyldning mod en anden end Fru Bransholm, en Beskyldning, forekommer det mig, af meget grov Art.

Men det ærede Medlem har alligevel en Følelse af, at det dog vistnok ikke er saa sikkert, at ret mange, efter at denne Lægeerklæring er kommen frem, ville blive ved at tro paa hans Historier om, at Fru Bransholm ikke skulde være nogen rigtig Kvinde, og derfor slaar det ærede Medlem lidt om i en anden Gade, der dog løber meget nær ved den første. I denne Artikel af 12. August siger det ærede Medlem, at det skal „bemærkes, at Homoseksualisterne i København, som der er rejst Anklage mod, ogsaa vilde kunne faa Lægeattest for, at de rent kønsligt tagne ere Mænd“. Og det ærede Medlem følger til, at „blandt Kvinder findes ifølge mange Lægers Oplysninger lige saa mange „Homoseksualister“ som blandt Mænd“. Og saa skriver det ærede Medlem yderligere: „Det er ikke alene overfor de kønneste Piger paa „Hebron“, at hun har vist en paafaldende Mangel paa Blufærdighed, men ogsaa overfor enkelte af sine Medlærerinder, da hun i sin Tid var Lærerinde i Viborg. I hendes nærmeste Kreds og blandt de større Piger paa „Hebron“ har Talen da ogsaa lydt, at hun mere var Mand end Kvinde“. Det ærede Medlem bliver ved, men gaar nu nærmest i den Retning, at selv om der ikke er noget i Vejen med hendes Køn eller Legemsskabning, maa hun være homoseksuel. Denne krænkende Beskyldning